

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Cvræ Pastoralis Præcipve Circa Repentina & Generaliora

Possevino, Giovanni Battista Bernardino

Coloniæ Agrippinæ, 1645

Capvt III. De prudentia necessaria ad Confessiones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42220

Primò, de Sacramentis quid sint, quæ materia, quæ forma, minister, & effectus? *Secundo*, de particulari de pœnitentia & eius partibus, vt contritione, confessione, satisfactione, & absolutione multò plura, quàm de reliquis. *Tertiò*, de matrimonio impedimenta tum dirimentia, tum non dirimentia. *Quarto*, vsuram, & nonnullos contractus, vt emptionem, & venditionem, censum, cambium, societatem. *Quinto*, simoniam propter Ecclesiasticos. Hæc satis de secunda conditione.

C A P V T III.

De prudentia necessaria ad Confessiones.

QUOAD tertiam conditionem quæ est prudentia. Hæc posita est, tum erga pœnitentem, tum erga seipsum. Erga pœnitentem debet esse prudens, præcipuè in sex

Primò, in examine faciendo, vt scilicet roget verisimilia secundum cuiusque statum, ne doceat simpliciores ignota peccata, ne si ex habitu & professione statum agnoscit, roget de circumstantijs, vt si sit Virgo, vel Monialis, ne pudeat, & fortè mentiatur.

Secundo, in monendo incauto pœnitente, si prævideat eum declaraturum complicem sine necessitate.

Tertiò, in relinquendo illum in sua bona fide, quando ex manifestatione putat nihil se profuturum, vt in impedimento matrimonij.

Quarto, in confirmando se opinioni probabiliori in praxi ipsius pœnitentis, absoluendo illum, si iuxta eiusmodi opinionem absolui potest;

rest; non ita si sponte petat ad consilium.

Quinto, in applicandis medijs accommodatis pœnitenti, quæ ad duo dirigi debent. Primò, ad dolorem maximum peccatorum ex parte Dei offensis, Summi Boni, Optimi, Creatoris, Redemptoris, Benefactoris, &c. Secundò, ad propositum non peccandi de cætero, tollendo casus peccati; vt malam societatem, frequentationem talis loci, proponendo periculum mortis repentinae, grauitatem ingratitude in reciduo, & similia.

Sexto, in imponenda salutari pœnitentia, quæ debet esse accommodata peccatis, & pœnitenti, sed magis pœnitenti, declarando quanta deberetur eius peccatis, & cohortando ad maiorem.

Erga seipsum prudens esse debet. *Primo*, in uiuendis cautè circumstantijs sexti præcepti præparatorijs ad actum consummatum, modis minutis non necessarijs, ne se vel pœnitentem excitet ad aliquam tentationem.

Secundo, in uitando mutuo aspectu pœnitentis, præsertim si puer sit, vel fœmina; & nisi tabula interiecta sit, manus certè cum linteolo intercedat.

Tertio, in agendo rigidius cum fœminis resecando superfluas narrationes.

In particulari autem quærat quispiam, quæ prudentia agendum sit cum recidiuis?

Respondeo, & dico *primo*, Confessarios non debere esse admodum difficiles in ijs absoluentibus, tum quia vt plurimum in ijs non adest nisi remota occasio; tum quia non minus tenetur

quis-

quisque vitare omnia mortalia, quam singula: Et tamen si quis semper in aliquod mortale incidat, facile solet absolui; tum quia propter hoc poenitentia est quædam Medicina, & alioqui *Matth. 18* interroganti Petro dictum fuit: *Non septies, sed septuagies septies* ignoscendum esse fratri peccanti.

Dico secundo, Aliquando potest differri absolutio, quâdo probabiliter dubitaretur de necessario proposito, quâdo autem adest verus dolor, & efficax propositum, semper absolui potest.

Dico tertio, Remedia duplicia sunt, quædam iuuant, ne quis reincidat; quædam postquam incidit, ne sepius relabatur. Ante lapsum duo profuunt. Primum, oratio aliqua brevis, ut illa: *Deus in adiutorium meum intende.* vel illa: *Cor mundum crea in me Deus.* vel: *Fiat Domine cor meum immaculatum.* Solent enim hæc reincidentia maximè contingere in peccatis carnis, ut molli- tie, fortè enim ex tali oratione Deus miserebitur, & auxilium efficax concedet. *Secundum*, applicatio mentis ad aliquid, quod poenitentem retrahere possit à peccato: ut consideratio mor- tis, inferni, paradisi, beneficiorum Dei, &c. iux- ta propensionem poenitentis: aliqui enim ma- gis mouentur poenis, quàm beneficijs. Sic et- iam aspectus alicuius imaginis, ut Crucifixi, Christi alligati ad columnam, mortis, vel mori- buendi, vel denique alterius rei efficacis ad id. Demum admotio alicuius rei, quæ dolorem in- ferat carni, ut digiti ad candelam accensam, a- cus ad carnem, & huiusmodi.

Post lapsum autè hæc iuuant. *Primò*, recitatio

Psalmi *Miserere*, flexis vel etiam nudis genibus. *Secundò*, deosculatio terræ, quinquies vel pluries. *Tertiò*, ieiunium in sequenti die, vel aquæ potus in sequenti mensa. *Quartò*, flagellum vel gestatio cilicij sequenti hora, vel vespere. *Quinto*, eleëmofyna aliqua cara. *Denique*, vt saltem post tertiam vicem redeat ad confessionem.

Dico quarto, hæc remedia omnia, vel eorum aliqua proponenda esse pœnitenti, vt ipse sponte assumat aliquod tamquam necessarium: verè enim ipse tenetur ad aliquod ex ijs assumendum; non tamen imponenda sunt à Confessario ex obligatione, nisi habito prius suauiter consensu pœnitentis; alioqui ferè potius obfunt, quàm profint. Hæc de tertia conditione.

C A P V T I V.

De Bonitate requisita ad Confessiones.

QUO AD quartam conditionem, quæ est Bonitas. Hæc non est necessaria ad valorem Sacramenti, nisi per bonitatem accipiatur ipsa fidelitas, id est, intentio conferendi Sacramentum, tunc enim esset necessaria etiam ad valorem. Ad rectum autem modum illud ministrandi necessaria est aliqua bonitas, id est, dispositio debita, vt nimirum sit in gratia, vel breuia confessione, si agnoscat in se culpam mortalem, vel media contritione saltem existimata. Ad hanc autem pertinet solutio trium difficultatum. *Prima*, an Confessarius teneatur admonere pœnitentem de statu, qui est ex se malus, vt si retineat rem alienam, vel habeat impedimentum irri-

tans